

عنوان مقاله:

ارائه الگویی ساختاری برای رابطه خودکارآمدی و شایستگی های اعضای هیأت علمی با کیفیت تدریس آنان در دانشگاه آزاد اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در برنامه ریزی درسی، دوره 2، شماره 5 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

پریوش جعفری - استادیار گروه مدیریت آموزشی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

نادرقلی قورچیان - استادیار گروه مدیریت آموزشی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

جواد بهبودیان - استاد گروه ریاضی و آمار، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیراز، شیراز، ایران

نیما شهیدی - دانشجوی دکتری گروه مدیریت آموزشی، واحد علوم و تحقیقات تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف عمده این پژوهش، مطالعه رابطه میان خودکارآمدی و شایستگی های استادان دانشگاه آزاد اسلامی با کیفیت تدریس آنان است. جامعه آماری پژوهش شامل 2181 نفر اعضای هیأت علمی واحدهای دانشگاه آزاد اسلامی منطقه یک می شود که از میان آنها با روش نمونه گیری تصادفی از نوع خوشه ای طبقه ای، تعداد 436 نفر انتخاب شدند. ابزارهای اندازه گیری پژوهش شامل پرسشنامه محقق ساخته سنجش کیفیت تدریس با 27 عبارت در مقیاس لیکرت و آلفای کرونباخ 0/861، پرسشنامه خودکارآمدی معلمان شوارتز و همکاران و پرسشنامه محقق ساخته سنجش شایستگی های استادان با 13 عبارت و ضریب آلفای کرونباخ 0/866 و روش انجام تحقیق، توصیفی از نوع همبستگی علی است. در این پژوهش برای مشخص کردن سهم عوامل خودکارآمدی و شایستگی های استادان بر کیفیت تدریس از رگرسیون چندگانه و مدل سازی معادلات ساختاری بهره گرفته شد. نتایج نشان می دهد که خودکارآمدی با ضریب 0/31 و شایستگی های استادان با ضریب 0/33 به صورت مستقیم مثبت و معناداری با کیفیت تدریس رابطه دارند. همچنین ارتباط متقابل مثبت و معنادار بین خودکارآمدی و شایستگی ها 0/36 است. جنسیت استادان در سطح 0/007 بر شایستگی های آنان موثر بوده است.

کلمات کلیدی:

خودکارآمدی، شایستگی ها، کیفیت، تدریس، اعضای هیأت علمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/464745>

